

ZAPISNIK

sa osme sjednice Anketnog odbora za prikupljanje informacija i činjenica o postupanju nadležnih državnih organa u zaštiti imovine i javnog interesa prilikom prodaje imovine Duvanskog kombinata Podgorica AD u stečaju Skupštine Crne Gore, održane 20. oktobra 2015. godine

Sjednica je počela u 10:05 časova.

Predsjedavao je Aleksandar Damjanović, predsjednik Odbora.

Sjednici su prisustvovali poslanici: Branko Čavor, Milorad Vuletić, Predrag Sekulić, Velizar Kaluđerović, Danko Šarančić, Almer Kalač, Izet Bralić i Goran Tuponja.

Sjednici nijesu prisustvovali poslanici: Koča Pavlović, Vladislav Bojović i Nik Gjeloshaj.

Sjednici su, u skladu sa Poslovnikom Skupštine Crne Gore, prisustvovali: Ana Đurnić, predstavnica NVO „Institut alternativa“ i Snežana Vidaković, predsjednica Novog sindikata Duvanskog kombinata AD Podgorica u stečaju.

Rad sjednice pratili su predstavnici medija.

Predsjednik Odbora konstatovao je da postoji kvorum za rad i punovažno odlučivanje.

Za sjednicu je utvrđen sljedeći

D N E V N I R E D:

-usvajanje zapisnika sa šeste sjednice-

1. Uzimanje izjava, u skladu sa Zakonom o parlamentarnoj istrazi, od sljedećih lica:

- Milutina Simovića, ministra poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede u trenutku uvođenja stečaja u Duvanskom kombinatu AD Podgorica;
- Branka Vujovića, ministra ekonomije u trenutku uvođenja stečaja u Duvanskom kombinatu AD Podgorica i
- Branimira Gvozdenovića, ministra uređenja prostora i zaštite životne sredine u trenutku uvođenja stečaja u Duvanskom kombinatu AD Podgorica.

* * *

Zapisnik sa šeste sjednice Odbora usvojen je, uz uvaženu primjedbu poslanika Branka Čavora. Sastavni dio zapisnika čini audio zapis.

* * *

Predsjednik Odbora Aleksandar Damjanović, podsjetio je da je shodno Zakonu o parlamentarnoj istrazi, na sjednici predviđeno uzimanje izjava od: Milutina Simovića, ministra poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede u trenutku uvođenja stečaja u Duvanskom kombinatu AD Podgorica; Branka Vujovića, ministra ekonomije u trenutku uvođenja stečaja u Duvanskom kombinatu AD Podgorica i Branimira Gvozdenovića, ministra uređenja prostora i zaštite životne sredine u trenutku uvođenja stečaja u Duvanskom kombinatu AD Podgorica. Takođe, podsjetio je da je uvažena molba g-dina Gvozdenovića i napravljena izmjena prvobitnog plana davanja izjava, zbog obaveza koje je imao, te da izjavu daje na današnjoj, umjesto na sedmoj sjednici Anketnog odbora, održanoj 14. oktobra 2015. godine.

Zamjenik predsjednika Odbora Branko Čavor, podsjetio je da je osnovni zadatak rada Anketnog odbora prikupljanje informacija i činjenica vezanih za postupanje državnih organa prilikom prodaje imovine DKP-a i na osnovu toga utvrđivanje, eventualno, nastale štete. Ukazao je da je Anketni odbor do sada uzeo izjave od rukovodstva i sindikata DKP-a, zatim od predstavnika stečajne uprave DKP-a i od potpisnika Sporazuma o uslovima i načinu realizacije urbanističkog lokaliteta „Duvanski kombinat“ u Podgorici, izuzev g-dina Gvozdenovića, koji je tada opravdano bio odsutan. Naveo je da se tema Anketnog odbora direktno tiče rada stečajne uprave, a indirektno Vlade i uputio pitanje g-dinu Simoviću, vezano za ulogu Vlade, u vrijeme predstečaja, u iznalaženju rješenja u odnosu na probleme koji su opterećivali DKP i doveli ga u situaciju da prestane sa radom. Takođe, interesovalo ga je koja je bila alternativa tadašnjem rješenju, tj. stečaju i prodaji imovine.

Ministar poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede u trenutku uvođenja stečaja u Duvanskom kombinatu AD Podgorica, Milutin Simović, u odnosu na postavljeno pitanje naveo je da je bilo potrebno vrijeme da se vrati šest godina unazad i da se prisjeti svega, te da je analizirao pisanje medija na temu DKP-a u 2009. i 2010. godini. Naveo je da pres kliping na navedenu temu ima 150 strana, kao i da je napravio izvod iz pres klipinga koji je karakterističan za 2009. i 2010. godinu, te da su zajednički imenitelji navedenog problema i štrajkovi u DKP-u i ne samo u DKP-u već i u Duvankomercu DOO, zatim štrajk glađu radnika DKP-a i Duvankomerca DOO. Dodao je da je bila redovna i intezivna komunikacija sa radnicima, kako od strane Vlade, tako i od nadležnih ministarstava, Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede, Ministarstva ekonomije, Ministarstva finansija i vladine Komisije za ekonomsku politiku, kao i svih ostalih, koji su tada u Vladi radili odgovoran i težak posao. Dodao je da situaciju u DKP-u treba sagledati sa ukupnog makroekonomskog ambijenta koji je bio prisutan u 2009. i 2010. godini, kada je trebalo donositi odluke, takođe, podsjetio je i na makroekonomski ambijent, navodeći da je u 2009. godini recesija bila -5,7 %, a u 2012. godini -2,5 %, te da su to godine koje su bile ekonomski veoma teške i zahtjevne, kao posljedica ukupne ekonomske situacije, ne samo u Crnoj Gori već kao posljedica globalne ekonomske krize. Takođe, ukazao je i na generalno stanje u duvanskoj industriji u Crnoj Gori i regionu, navodeći da je u bivšoj Jugoslaviji bilo 16 fabrika cigareta, te da su sada zatvorene fabrike cigareta u: Ljubljani, Zagrebu, Zadru, Mostaru, Novom Sadu, Kumanovu i Gnjilanu, te da su opstale one fabrike koje su prije kriznih godina uspjele da dobiju strateške partnere u liku prepoznatljivih multinacionalnih kompanija na globalnom tržištu u segmentu duvanske industrije. Podsjetio je da je fabriku duvana u Banja Luci privatizovao „Bulgar tabako“, u Rovinju „Britiš amerikan tabako“, u Senti „Japan tabako“, u Nišu „Filip Moris“, kao i da je fabrika u Nišu prije privatizacije imala 3000 radnika, a nakon 350 radnika, u Vranju „Britiš amerikan tabako“, u Skoplju „Imperial tabako“ i u Prilepu je „Filip Moris“ napravio ugovor o menadžmentu za tu fabriku. Naveo je da je danas, kao i tada ponosan u odnosu na sve ono što su uspjeli da urade u teškim, kriznim godinama, te da je ponosan na činjenicu da su zahvaljujući tim odlukama uspjeli da sačuvaju duvansku industriju u Crnoj Gori. Ukazao je da je Vlada u tim godinama iskazala socijalan i pravedan odnos prema zaposlenima i u DKP-u i u Duvankomercu, te da je ponosan na komunikaciju sa sindikatima DKP- i Duvankomerca. Dodao je da se radnicima u tom trenutku dugovalo devet plata, četiri regresa, 17 prevoza, nepovezan radni staž i doprinosi. Ukazao je da je u navedenom ambijentu pokrenut stečaj, te da su teret odgovornosti, obaveznosti i donošenja odluka u skladu sa Zakonom o insolventnosti privrednih društava snosili Privredni sud, odnosno stečajni sudija i

stečajni upravnik, kao i Vlada, ne kao većinski akcionar i vlasnik, već od tog trenutka kao najvažniji i glavni povjerilac, uz ostalih 10, 11 povjerilaca. Takođe, ukazao je da je posljedica tada donešenih odluka očuvana duvanska industrija, očuvana radna mjesta za 240 zaposlenih, koliko ih je tada ostalo u DKP-u, zatim očuvana perspektiva za uzgajivače (u Zeti, Malesiji i u širem području), koji su direktno vezani za perspektivu duvanske industrije u Crnoj Gori, iskazao je stav da je to značajan potencijal za veliki broj radnih mjesta u primarnoj proizvodnji. U nastavku izlaganja ukazao je da je Vlada obezbijedila potpuno komunalno opremljen plac površine 26.000 m² za dislokaciju DKP-a, te da je DKP nastavio da posluje u stečaju. Naveo je da su direktni i indirektni efekti finasijskog poslovanja DKP-a, od 2010. godine do danas, više od 50 miliona eura i to: PDV 2,5 miliona; akcize 4.440.000 eura; isplaćene zarade radnicima (podaci dobijeni od menadžmenta DKP-a) 6.253.000 eura; isplate uzgajivačima 1.555.000 eura; isplate domaćim dobavljačima 8,7 miliona eura; ostvaren devizni priliv po osnovu izvoza cigareta 18,3 miliona eura, što nije beznačajno za uravnoteženje spoljno trgovinskog bilansa i ostvaren priliv na domaćem tržištu 14,6 miliona eura. Dodao je da iznos sredstava opredijeljenih socijalnim programom nije bio mali, te da je 12 hiljada eura bio osnovni dio paketa socijalnog programa i da je 1.926 eura dio socijalnog programa koji je dat iz budžeta Crne Gore, kao i da su isplaćene sve zaostale plate i obaveze prema radnicima.

Poslanik Branko Čavor, komentarišući odgovor naveo je da se iz sveobuhvatnog i detaljnog odgovora vide rezultati, odnosno da je jedan broj radnika ostao da radi, a da su ostali izašli iz DKP-a zadovoljni socijalnim programom, te da je veoma važno što su Duvanski kombinat i duvanska industrija opstali. Takođe, uputio je pitanje g-dinu Vujoviću, interesovalo ga je šta je Vlada uradila u pravcu izmještaja fabrike sa postojeće lokacije, kao i šta je po njegovom mišljenju perspektiva fabrike, odnosno duvanske industrije u Crnoj Gori.

Ministar ekonomije u trenutku uvođenja stečaja u Duvanskom kombinatu AD Podgorica, Branko Vujović, u odnosu na postavljeno pitanje i projekat preseljenja fabrike naveo je da je to složen projekat, koji je plaćen iz sredstava stečajne mase, te da je koštao iznad 200.000 eura, kao i da podrazumijeva investiciju između 11 i 12 miliona eura sa PDV-om, te da je za izmještaje fabrike potrebno uračunati troškove preseljenja i dio opreme koji se sa objektima ne može preseliti, trafostanica, kotlarnica, klima uređaji i niz druge opreme. Takođe, naveo je da preseljenje fabrike ne bi imalo smisla ukoliko se ne bi dodatno investiralo, odnosno ne samo da se remontuje postojeća oprema koja bi se preselila, već da se dodatno investira u opremu koja bi dala kapacitete i opravdala investiciju koja je predviđena za novu lokaciju. Naveo je da bi za preseljenje, po njegovom mišljenju, trebalo oko 16 miliona eura. U nastavku izlaganja ukazao je da, ukoliko bi se javio neko da investira, da bi bila potrebna još neka proizvodna linija, kako bi se kapacitet značajnije povećao, te da se radi o značajnim sredstvima koja su potrebna za izmještanje na lokaciju koju je Glavni grad odredio za preseljenje DKP-a. Imajući u vidu navedeno ukazao je da je 2012. godine raspisan javni poziv, po sistemu „ključ u ruke“, te da su tri kompanije otkupile tendersku dokumentaciju, međutim da nije bila ni jedna ponuda. Nakon toga je takođe, 2012. godine raspisan tender za prodaju akcija i dokapitalizaciju, ali nažalost ni na tom drugom tenderu nije bilo dostavljenih ponuda i pored otkupljene dokumentacije. Naveo je da se nastavilo sa raspisivanjem tendera i traženjem investitora, odnosno pokušaji da se zajedno sa investitorom riješi problem preseljenja fabrike, međutim ni na trećem tenderu se nije uspjelo doći do novog investitora koji bi bio spreman da uloži sredstva kroz kupovinu

akcija ili dokapitalizaciju. Ukazao je da Novi duvanski kombinat raspolaže opremom, te da su u četvrtom pokušaju napravili izuzetak, da se kroz javni tender da mogućnost da se kupe akcije i preseli fabrika na lokaciji koja je predviđena u Glavnom gradu ili na nekoj drugoj ako investitor ima neku povoljniju varijantu da sa manjim sredstvima od onih koja su predviđena projektom preseli takvu proizvodnju. Takođe, ukazao je da su s druge strane ponudili i da ne otkupljuje akcije već da se ide samo sa dokapitalizacijom, s tim što bi tada Vlada i Glavni grad bili akcionari u tom preduzeću, odnosno Glavni grad sa 30%, a država sa 70%, od oko osam miliona procijenjenog kapitala koji je na taj datum procjene važio. Ukazao je da se nije uspjelo ni u četvrtom, ni u petom tenderu iako su imali ponuđače i pregovarali i doveli pregovore do samog kraja, te da to nijesu realizovali zbog toga što ponuđači nijesu imali sredstva neophodna za preseljenje fabrike. Dodao je da su u posljednjem pokušaju imali varijantu da to bude lokacija u Spuzi, međutim da ni ta ideja nije realizovana onako kako je očekivano i kako je bilo dato u ponudi. Naveo je da su na Savjetu za privatizaciju i kapitalne projekte zaključili da pokušaju sa šestim tenderom na osnovu interesovanja četiri kompanije koje su za vrijeme između dva tendera iskazivale interesovanje, međutim i pored toga što je to sa njima dogovarano da opet bude mogućnost prodaje akcija ili da se bez prodaje, kroz dokapitalizaciju, odnosno da se kroz investiciju postigne većinsko vlasništvo, naveo je da još nema otkupljenje dokumentacije, te da rok od 45 dana za dostavljanje ponuda ističe 11. novembra 2015. godine. Istakao je da je ovo složen projekat, da očekuju ponude, ali da je velika neizvjesnost da li će se i u šestom pokušaju doći do investitora. Ukazao je da govori o vremenu od kada je izdvojen Novi duvanski kombinat i od kada je po njegovom mišljenju ponuđeno jedino realno rješenje da u okviru stečajne mase ostane onaj dio imovine, odnosno objekti i zemljište koje je bilo predmet prodaje, a da je oprema data u zakup Duvanskom kombinatu u stečaju, a da Novi duvanski kombinat nema opterećenja i dugova iz prethodnog perioda, tako da se budući investitor ne opterećuje sa svim onim problemima sa kojim se Duvanski kombinat u stečaju sretao i dugovima koji su iskazani kroz stečajni postupak. Takođe, podsjetio je da je 2003. godine, kada su bile aktuelne privatizacije u zemljama u okruženju, pokušavano da se kroz privatizaciju dođe do investitora međutim, da ni u tom periodu nijesu uspjeli da dođu do novog investitora. Iskazao je mišljenje da ukoliko se u ovom tenderu ne dođe do investitora da se ne može beskonačno održavati proizvodnja sa gubicima, te da Vlada ne može ništa uraditi bez značajnih investicija, inoviranja opreme, povećanja proizvodnje i novih proizvoda na novim tržištima. Takođe, iskazao je bojazan da se neće imati mogućnost da se u nedogled ide sa novim tenderima, te da ukoliko sada ne dođu do investitora može doći do gašenja proizvodnje, te da gašenje nosi sve posljedice koje su se čule iz navdenog perioda. Dodao je da su imali kompaniju koja je poslovala sa određenim gubicima i u ovom periodu, ali da su tu i efekti koji su ne iz proizvodnje i industrije, već koji se uopšte iz proizvodnje mogu valorizovati na više načina, kroz angažovanje kupaca i dobavljača, izmirenje obaveza, zarade itd. Na kraju je zaključio da nije izvjesno da će se održati proizvodnja duvana u Crnoj Gori ukoliko se ne uspije sa tenderom.

Poslanik Branko Čavor, kroz pitanje g-dinu Gvozdenoviću, ukazao je da su od ostalih potpisnika Sporazuma o uslovima i načinu realizacije urbanističkog lokaliteta DKP-a u Podgorici dobili viđenje njihove uloge. Iskazao je interesovanje za svrhu i cilj Sporazuma koji je g-din Gvozdenović, kao ovlašćeni predstavnik, potpisao u ime Vlade.

Ministar uređenja prostora i zaštite životne sredine u trenutku uvođenja stečaja u Duvanskom kombinatu AD Podgorica, Branimir Gvozdenović, naveo je da je Vlada u junu razmatrala informaciju o stanju stečajnog postupka u DKP-u i definisala određene aktivnosti koje treba da se rade u skladu sa tim. Dodao je da je na toj sjednici Vlada od više institucija formirala radnu grupu, koja je trebala da da komentare na predloženi sporazum, koji je prije svega definisao određene planske pretpostavke za realizaciju novog projekta na prostoru DKP-a. Takođe, ukazao je da je radna grupa koju su činili predstavnici Glavnog grada i nadležnih ministarstava, Vladi podnijela tekst sporazuma, te da je Vlada isti prihvatila sa precizno definisanim aktivnostima. Dodao je da su aktivnosti precizno definisane u članu 3, 4 i 5 i da se prije svega sagledavaju u utvrđivanju postojećeg programa uređenja prostora, donošenju odluke o izradi planskog dokumenta, obezbjeđenju sedstava za izradu planskog dokumenta, izradi programskog zadatka, izradi strateške procjene uticaja na životnu sredinu, izradi nacrtu plana sa odgovarajućim mišljenjima, javnoj raspravi i na kraju donošenju planskog dokumenta u gradskom parlamentu Glavnog grada Podgorice. Naveo je da su to osnovni elementi Sporazuma i dodao da je bilo definisano da se realizuje u roku od 12 mjeseci, međutim da rokovi oko izrade planske dokumentacije zahtijevaju malo više vremena, te da je urađen u periodu nešto manje od dvije godine i u potpunosti sproveden. Istakao je da je važno naglasiti da je prije potpisivanja Sporazuma realizovan značajan dio aktivnosti koje su nabrojane, prije svega 2010. godine u dijelu koji je vezan za program uređenja prostora, te da je jasno definisano da će se pristupiti izradi nove planske dokumentacije za projekat Duvanskog kombinata. Ukazao je da je odluka donešena krajem 2009-2010. godine, te da je u februaru donešena odluka o izradi planskog dokumenta, u martu objavljen tender za obrađivača, a u aprilu izabran obrađivač koji je trebao da realizuje navedeni projekat na navedenoj lokaciji.

Poslanik Danko Šarančić, postavio je pitanje g-dinu Gvozdenoviću, kao jednom od tri potpisnika Sporazuma o uslovima i načinu realizacije urbanističkog lokaliteta DKP-a u Podgorici, koji je po njegovom mišljenju sporan sa više aspekata. Ukazao je da je Sporazum zaključen 12. jula 2010. godine, kao i da je činjenica da se cio postupak od zahtjeva za pokretanje stečaja od strane Elektroprivrede Crne Gore AD Nikšić, pa do zaključivanja samog kupoprodajnog Ugovora odvijao gotovo „brzinom svjetlosti“, te da to dovodi u sumnju pitanje zakonitosti cjelokupnog posla, ali i iskazao mišljenje da će se time baviti druge institucije u držvi. Interesovalo ga je kako je moguće da Sporazum čini preduslov za zaključenje Ugovora o kupoprodaji nepokretnosti DKP-a, shodno članu 7 Sporazuma. Takođe, interesovalo ga je zašto je g-din Gvozdenović potpisom na Sporazumu naknadno nametnuo brojne dodatne obaveze Vladi Crne Gore, koje nijesu bile predmet kupoprodajnog Ugovora.

Ministar uređenja prostora i zaštite životne sredine u trenutku uvođenja stečaja u Duvanskom kombinatu AD Podgorica, Branimir Gvozdenović, naveo je da su se iz izlaganja g-dina Simovića mogli vidjeti razlozi, zbog kojih je bilo veoma važno, da svi budu efikasni u realizaciji kompletnog posla, jer su postojali značajni socijalni problemi i trebalo je efikasno raditi. Takođe, naveo je da je u prethodnom izlaganju govorio o programu uređenja prostora, koji je morao da bude isplaniran u 2009. godini, kako bi mogao da bude planiran i donešen u 2010. godini. Takođe, ukazao je da je u februaru donešena odluka, a u martu izabran obrađivač za realizaciju kompletnog posla, te da su iz tog razloga ovi elementi bili jedini mogući da stoje tu jer su bili definisani. Zaključio je da je bila pokrenuta aktivnost vezana za urbanizaciju u

skladu sa programskim zadatkom koji je definisan, takođe dodao je da je Vlada razmatrala kompletnu situaciju i analizirala sve elemente koji su vezani za prevazilaženje problema koji je tada bio prisutan, te da je u skladu sa procjenom Vlade da posao treba da se realizuje, potpisan Sporazum i prihvaćene određene obaveze koje su vezane za realizaciju prostorno planske dokumentacije. Dodao je da ne vidi neke nove obaveze iz člana 5, koje nijesu standardne obaveze, te da je očekivano da neko ko investira značajna finansijska sredstva traži i garanciju za realizaciju u nekim određenim rokovima. Naveo je da je sve u skladu sa zakonskim procedurama, te da je sve zakonske procedure dodatno provjerio i da je sve urađeno kako treba. Ukazao je da su članom 5 Sporazuma precizno definisane nadležnosti opštine i države, te da su mnogo bile značajnije opštinske nadležnosti utvrđenje u skladu sa Zakonom o uređenju prostora i izgradnji objekata, kao i da je to ključna stvar, te da su samo definisani rokovi kada to treba da se realizuje. Istakao je još jednom da je dio obaveza bio započet, te da je svako ko je bio zainteresovan za realizaciju posla, mogao da ima informaciju o započetim poslovima koji su bili vezani za realizaciju lokacije. U odnosu na vezanost Ugovora i Sporazuma naveo je da je Vlada analizirala sve elemente koji su vezani za potrebu povezivanja Ugovora i Sporazuma, te da je smatrala da je to jedan od preduslova da bi se prevazišla određena situacija, te da je dala pozitivan stav oko toga, i da je posao doveden do kraja.

Predsjednik Odbora Aleksandar Damjanović, u odnosu na pretpostavku g-dina Gvozdenovića, da su sve zainteresovane stvari znale da postoji Sporazum koji se „naslanja“ na Ugovor informisao je g-dina Gvozdenovića da je prilikom uzimaja izjava od stečajnog upravnika i stečajnog sudije, stečajni sudija izjavio da nije bio upoznat sa istim, a stečajni upravnik da za njega nije obavezujuće saznanje vezano za Sporazum.

Poslanik Danko Šarančić, komentarišući odgovor naveo je da je Sporazum, koji je preduslov za potpisivanje Ugovora, potpisan 20 dana kasnije, te da je očigledno da se razgovaralo o nekim stvarima mnogo ranije i iskazao sumnju da su postojali dogovori, ali da je to predmet nekih drugih organa, odnosno specijalnog državnog tužilaštva. Iskazao je stav da je očigledno da je Sporazum štetan, te da shodno Zakonu o obligacionim odnosima, će tražiti da jedan od zaključaka Anketnog odbora bude da se pozovu nadležni državni organi da Ugovor, odnosno Sporazum proglase ništavim, jer je isti, po njegovom mišljenju, štetan za državu Crnu Goru, manjinske akcionare i zaposlene u DKP-u. Takođe, dodao je da je predsjednik kompanije „Zetogradnja“ DOO Podgorica, Blagota Radović, prilikom davanja izjave pred Odborom, naveo da je njegova kompanija takođe izgubila potpisivnjem navedenog Ugovora. Poslanik Šarančić, postavio je pitanje i g-dinu Simoviću, interesovalo ga je koje je konkretne mjere, aktivnosti i radnje preuzeo tada, kao resorni ministar poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede da se sačuva primarna proizvodnja i prerada duvana u Crnoj Gori. Takođe, interesovalo ga je da li je po mišljenju g-dina Simovića stečaj mogao biti izbjegnuto, s obzirom na značaj duvanske industrije, kao važnog segmenta prerađivačke industrije uopšte i poljoprivredne proizvodnje za mnoge porodice koje se bave primarnom proizvodnjom.

Ministar poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede u trenutku uvođenja stečaja u Duvanskom kombinatu AD Podgorica, Milutin Simović, u odnosu na pitanje primarne proizvodnje naveo je da je to dar prirode koji treba svi zajedno da valorizuju za dobro poljoprivrednih proizvođača, zaposlenih u duvanskoj industriji, kao i za dobro države kroz moguće značajne prihode koji treba da se ubiraju od duvaske industrije. Naveo je da u ovom području ima uslova

za proizvodnju tri tipa duvana: hercegovački, berlej i merilend, te da su kapaciteti za proizvodnju ova tri tipa duvana značajno iznad onog što je do sada valorizovano, posebno kada je u pitanju tip berlej na zemljištima koja inače nijesu valorizovana i obrađena. Ukazao je da je sa udruženjem uzgajivača duvana u Crnoj Gori imao veliki broj sastanaka i mnogo konkretnih i jasnih dogovora u cilju podrške uzgajiteljima duvana kroz davanje subvencija za nabavku sjemena, najlona za leje, zatim davanje subvencija za nabavku određenih mašina, kao i definisanje otkupne cijene duvana. Istakao je da je to jedna od rijetkih primarnih proizvodnji gdje se znala cijena i imala garancija da će se cjelokupna proizvedena količina duvana otkupiti. Dodao je da je to bila privilegija koja rijetko postoji u bilo kom segmentu poljoprivredne proizvodnje, međutim da nije iskorišćena u dovoljnoj mjeri. U odnosu na pitanje prerade duvana naveo je da se 1995. godine, kada su ukinute sankcije Savjeta bezbjednosti u Crnoj Gori, donosi prvi plan privatizacije koji tretira Duvanski kombinat, te da je prva očekivana ponuda bila od jedne njemčke firme, međutim da nije uspio da se dobije partner, ni tada ni nekoliko godina kasnije. Naveo je da neuspjeh privatizacije treba smjestiti u kontekst ukupnih zbivanja na tržištu, ukazujući da multinacionalne kompanije rade svoj posao veoma angažovano sa značajnim mogućnostima da osvoje tržište. Dodao je da se kasnije gubi tržište Srbije i Kosova, te da učešće DKP-a na domaćem tržištu sa 40% u tim kriznim godinama pada na svega 2%. U odnosu na drugo pitanje naveo je da nije u pitanju likvidacija kroz stečaj, već da je to u suštini bila realizacija programa restrukturiranja kroz sprovođenje stečaja u smislu da se stvore pretpostavke za Novi duvanski kombinat, na novoj lokaciji zbog perspektive očuvanja duvanske industrije u Crnoj Gori. Dodao je da se još od 2009. godine kroz medije pominje Novi duvanski kombinat na novoj lokaciji, odnosno dislokacija DKP-a, zato što je to već definisano DUP-om, te da je već naručena izrada DUP-a koji će definisati urbanističku lokaciju. Iskazao je stav da je dobro što je izbjegnuto klasični stečaj te da se nada novom partneru.

Poslanik Danko Šarančić, komentarišući odgovor naveo je da se uprkos preduzetim aktivnostima sve završilo stečajem i problemima o kojima se govori i zbog kojih radi Anketni odbor.

Poslanik Izet Bralić, postavio je pitanje g-dinu Vujoviću, interesovalo ga je čime se Vlada rukovodila kada je donijela odluku o prodaji DKP-a, tj. firme koja je imala monopol u državi i koja je stvarala veliki dohodak po podacima koji su saopšteni, odnosno da je po podacima koji su dati, od momenta uvođenja stečaja do danas, prihod države oko 50 miliona eura, ali da nema komparativnih podataka koliki su bili ti prihodi u periodu prije stečaja. Takođe, interesovalo ga je da li je Vlada imala proaktivnu ulogu u određivanju početne cijene. Naveo je da razumije da je stečaj postupak koji daje autonomnost, međutim da su imali dvije različite procjene u veoma kratkom periodu, jednu od 25 miliona i drugu od 13-14 miliona, te da je imovina prodana za oko 13 miliona, a da se „u kasu slilo“ oko sedam miliona.

Ministar ekonomije u trenutku uvođenja stečaja u Duvanskom kombinatu AD Podgorica, Branko Vujović, naveo je da se Vlada opredijela da DKP ide u stečaj, imajući u vidu činjenicu da Duvanski kombinat ovakav kakav je na tržištu, sa ovakvim okruženjem i konkurencijom nema šansi, bez značajnijeg ulaganja. Dodao je da nije u pitanju samo značajnije ulaganje, već da je potrebno odabrati asortiman koji ima neka druga tržišta gdje nijesu prisutni ni „Filip Moris“ ni „Britiš tabako“. Ukazao je da 2002-2003. godine, kada su se u okruženju pojavili „veliki igrači“, već počinju problemi DKP-a da isti sa postojećim brojem radnika, proizvodnjom i

asortimanom, ima tržišnu poziciju koja obezbjeđuje stabilno poslovanje. Takođe, ukazao je ne samo da se gubilo tržište, već i da je domaće tržište svedeno na minimum, s obzirom na otvorenost tržišta i na zakonske propise koji se ne mogu izbjeći da se obezbijedi konkurencija, te da je u tim uslovima bilo nemoguće da DKP bude konkurentan. Naveo je da šansu vidi kroz potencijalnu privatizaciju i otvaranje nekih novih tržišta, te da je to ono što ohrabrije da će se kroz posljednji tender doći do investitora koji može robu da plasira na nekim drugim tržištima. U nastavku izlaganja bio je mišljenja da i sada kada bi sami obezbijedili sredstva da izgrade fabriku na novoj lokaciji da to ne bi bilo dovoljno za Duvanski kombinat, bez novog tržišta i novog asortimana i mogućnosti plasmana na tom tržištu te da smatra da je jedina šansa da se sa novim investitorom prevaziđu problemi i stvori šansa da Duvanski kombinat opstane na tržištu. U odnosu na procjene naveo je da nema sve informacije, te da je upoznat da su rađene određene procjene, kao i da je sada rađena procjena Novog duvanskog kombinata od oko 8 miliona eura. Dodao je da je upoznat sa procjenom od 13 miliona eura, te da je to zapravo 19 miliona eura, jer je 5 miliona oprema, odnosno da je država naplatila dio potraživanja kroz opremu u vrijednosti oko 5 miliona. U odnosu na procjenu od 25 miliona eura naveo je da je ista iz knjigovodstvene vrijednosti, odnosno knjiga DKP-a. Dodao je da je Tenderska komisija angažovala procjenjivača da utvrdi procjenu vrijednosti prije privatizacije. Naveo je da se sa pravom postavlja pitanje koliko je novca dobijeno od 13 miliona, ukazao je da je 7,2 miliona potrošeno na rješavanje socijalnog programa, te da je ostalo blizu 6 miliona, od čega je na kamate potrošeno oko 2,5-2,6 miliona. Ukazao je da je to urađeno zato što su bili prinuđeni da traže rješenje i sredstva da zbrinu oko 600 radnika u momentu kada se socijalni program realizovao za radnike DKP-a i Duvankomerca DOO, te da drugih sredstava nije bilo, odnosno da su sredstva uplaćena od strane kupca prije nego mu je predata nekretnina u vlasništvo, te da je to bio kredit sa kamatom od 8% koja je i tada i sada bila manja od bankarskih kamata. Takođe, ukazao je da nijesu uspjeli da u roku iz Ugovoru, odnosno da za 22 mjeseca i plus još 12 mjeseci, tj. za 34 mjeseca, kao ni dan danas, izmjestite fabriku i oslobode lokaciju tako da je dio novca utorošen i za plaćanje zakupnine od po 98.000 eura mjesečno u trajanju od 22 mjeseca. Takođe, dodao je da sada imaju mogućnost još 15 mjeseci da ne plaćaju zakupninu na osnovu stava „Zetogradnje“ DOO, te da se nada da će se neko javiti na posljednjem tenderu, kako bi mu se dao rok od 12 mjeseci da izgradi i preseli fabrika i da se na taj način očuva proizvodnja duvana u Crnoj Gori.

Poslanik Izet Bralić, postavio je pitanje g-dinu Simoviću, interesovalo ga je da li je njegovo ministarstvo imalo proaktivnu ulogu u momentu donošenja odluke o uvođenju stečaja u DKP, te kako tumači različite modele uvođenja stečaja u firmama koje su imale istu vlasničku strukturu. Ukazao je na primjer Gornjeg Ibra, gdje su fondovi bili vlasnici oko 70%, te da je u DKP-u takođe slična vlasnička struktura, ali da je uvođenje stečaja u Gornjem Ibru išlo kroz formu otkupa, tj. da je Vlada otkupila ostatak akcija, pa onda uvela firmu u stečaj, dok je u DKP potpuno drugi model. Takođe, interesovalo ga je da li se razmatrala mogućnost da Vlada otkupi ostatak akcija, kao što je to urađeno u slučaju Gornjeg Ibra i da li bi taj model bio bolji od ovog modela, imajući u vidu, da se pokazalo da nije zadovoljan ni kupac, ni država, kao ni da fabrika nije radila punim kapacitetima i da nije sačuvan broj radnika.

Ministar poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede u trenutku uvođenja stečaja u Duvanskom kombinatu AD Podgorica, Milutin Simović, u odnosu na pitanje da li je ministarstvo imalo proaktivnu ulogu u uvođenju stečaja u DKP-u naveo je da g-din Bralić kao poslanik sigurno poznaje Zakon o insolventnosti privrednih društava, tj. sada Zakon o stečaju, odnosno šta je smisao Zakona i ko može da uvede stečaj. Naveo je da Ministarstvo poljoprivrede nije imalo povjerilački odnos sa Duvanskim kombinatom, odnosno da nije imalo zakonskih uslova ni da uvede, ni da ne uvede stečaj, te da je stečaj pokrenula Elektroprivreda Crne Gore AD Nikšić, kojoj se dugovalo oko 100.000 eura u tom trenutku. Dodao je da se na spisku povjerilaca nakon uvođenja stečaja našlo 12 povjerilaca, te da je uloga ministarstva poljoprivrede bila u zoni traženja rješenja. Naveo je da stečaj ne znači likvidaciju DKP-a, već da se kroz stečaj sprovede program restrukturiranja, kako konačan epilog ne bi bio gašenje Duvanskog kombinata i duvanske industrije. Dodao je da je stečaj vođen od strane stečajnog upravnika i stečajnog sudije. U odnosu na drugo pitanje naveo je da je Gornji Ibar bio okosnica privrede u Rožajama u dugom vremenu svoje egzistencije i po pitanju broja zaposlenih i po pitanju industrije koja je tu u odnosu na ono što su blagodeti prirode Rožaja. Bio je mišljenja da se mogu prepoznati određene sličnosti, ali i značajne razlike. Naveo je da je sličnost između navedenih firmi što su se praktično nalazile u „srcu“ i Podgorice i Rožaja, te da je lokacija bila konfliktna i u jednom i u drugom slučaju, te da nije slučajno što je u DUP-u donešenom 90-ih godina predviđeno da će vremenom lokacija DKP-a biti smetnja za dalji urbanistički razvoj grada, te da je vrijeme to i pokazalo. Bio je mišljenja da bi za Vladu u tom vremenu bilo realnije i za budžet Crne Gore povoljnije da se u tom momentu mogao naći kupac za valorizaciju lokacije u urbanističkom „srcu“ Rožaja. Dodao je da bi ta odluka sigurno bila mnogo povoljnija nego što je Vlada praktično iz budžeta kupila tu lokaciju, ponovo sa dobrom namjerom da sačuva perspektivu za valorizaciju iste. Iskazao je stav da pred drvnom industrijom u Rožajama stoji perspektiva kroz niz malih i srednjih preduzeća koja su u međuvremenu postala konkurentna, ne samo na domaćem tržištu već i šire, te da njima treba dati određene koncesije, a da onakav koncept Gornjeg Ibra, sa onolikim brojem zaposlenih i sa onako zastarjelom tehnologijom i na onakvoj lokaciji koja je ušla u urbanističko „srce“ Rožaja nema perspektivu. Dodao je da je informisan da se traži rješenje i da se pokušava naći balans između potrebe da se obezbijedi perspektiva restrukturiranog, novog Gornjeg Ibra u nekom kapacitetu, ali da se ne uguši perspektiva privatnog preduzetništva.

Poslanik Izet Bralić, komentarišući odgovor naveo je da je Vlada primijenila potpuno dva različita koncepta u otprilike istom periodu, u dva preduzeća sa gotovo istom vlasničkom strukturom. Takođe, postavio je pitanje g-dinu Gvozdenoviću, da li je ministarstvo, na čijem je čelu, prije namjere i plana da se proda DKP imalo saznanje da je potrebno uraditi prenamjenu lokacije i da li se na ozbiljan način razmatrala ponuda „Zetogradnje“ DOO, koja je bila uslovna, te da su i predstavnici „Zetogradnje“ DOO, prilikom davanja izjava, naveli da će kupiti imovinu ukoliko se uradi prenamjena. Takođe, interesovalo ga je ko je po njegovom mišljenju odgovoran za neispunjavanje obaveza iz Ugovora, izmještanje fabrike i ustupanje imovine kupcu.

Ministar uređenja prostora i zaštite životne sredine u trenutku uvođenja stečaja u Duvanskom kombinatu AD Podgorica, Branimir Gvozdenović, naveo je da je prilikom izrade planske dokumentacije za 2010. godinu bilo precizno definisano da će jedan od planova koji će se raditi biti i urbanistički plan DKP-a. Takođe, ponovio je da je u februaru donešena odluka o izradi planskog dokumenta sa vrlo preciznim programskim zadatkom, gdje se precizno definiše da će se na tom prostoru biti drugi sadržaj, te da to nije nadležnost ministarstva već da je to nadležnost Opštine, odnosno da su u pitanju lokalni planski dokumenti, te da je u skladu sa takvom procedurom u aprilu izabran obrađivač urbanističkog projekta, a nakon toga potpisan ugovor sa tim obrađivačem, nakon čega je obavljena javna rasprava, te da je uporedo sa tim urađena i procjena uticaja na životnu sredinu i svi elementi koji su definisani u organizaciji lokalne samouprave. Ukazao je da kada je planski dokument došao na mišljenje u Ministarstvo da je ono je dalo svoj stav i da je posao u potpunosti završen. Dodao je da u roku od 22 mjeseca, kada je Skupština opštine donijela kompletnu plansku dokumentaciju za izradu projekta da se u potpunosti realizovao Sporazum koji je Vlada prihvatila i njega ovlastila da isti potpiše. Takođe, ukazao je da je u skladu sa tim Vlada realizovala obaveze koje su vezane za plansko uređenje, odnosno Glavni grad kao supotpisnik kompletnog posla, te da je aktivnost završena do kraja. U odnosu na proceduru izmještanja fabrike naveo je da su njegove kolege precizno odgovorile u kom je procesu to bilo i koliko je trebalo vremena, te šta se sada preuzima da bi se to uradilo, kao i da postoje planski preduslovi u agro-industrijskoj zoni gdje je planirano da se realizuje projekat koji je vezan za Novi duvanski kombinat, onog momenta kada se nađe investitor. Dodao je da je na postojećoj lokaciji urađena prostorno planska dokumentacija i da su na taj način stvoreni uslovi za realizaciju visoko kvalitetnog poslovno stambenog objekta. Takođe, ukazao je da se planska dokumentacija sastojala iz nekoliko djelova, od izrade urbanističkog projekta, generalnog urbanističkog plana, te da je tačno da to nije urađeno za 12 mjeseci, već duže, ali da je taj projekat završen.

Poslanik Izet Bralić, komentarišući odgovor naveo je da su predstavnici kompanije „Zetogradnja“ DOO prilikom davanja izjava pred Odborom naveli da imaju duplu štetu, te da ne mogu da realizuju izgradnju stambeno poslovnih objekata na lokaciji koju su kupili isključivo sa tom namjerom, kao i da Ugovorom precizirane obaveze nijesu ispunjene. Iskazao je stav da od predstavnika Vlade nije dobio precizan odgovor da li novi vlasnik nije htio ili jednostavno nijesu stvorene pretpostavke za izmještanje fabrike, te da i Odbor i predstavnici Vlade imaju obavezu da to razjasne, odnosno da bi bilo korektno da se precizira koji su razlozi zbog čega nije oslobođeno zemljište na prvoj lokaciji i koji su razlozi zbog čega nije počeo da funkcioniše Novi duvanski kombinat.

Ministar ekonomije u trenutku uvođenja stečaja u Duvanskom kombinatu AD Podgorica, Branko Vujović, ponovio je da je za preseljenje fabrike, po njegovom mišljenju, neophodno minimum 16 miliona eura, a da Vlada tih sredstava nema, te i da se ulože ta sredstva to ne bi bila grancija da će se obezbijediti perspektiva Duvanskog kombinata, ako se ne nađe partner koji će imati i novi asortiman i novo tržište.

Poslanik Goran Tuponja, naveo je da je, slušajući prethodna izlaganja i objašnjenja makroekonomske situacije, situacije na tržištu i uticaja svjetske ekonomske krize itd, stekao utisak da su predstavnici ministarstava bili nijemi posmatrači cjelokupnog procesa, te da su se u jednom trenutku „zatekli“ tu kada je Duvanski kombinat već bio na „koljenima“. Istakao je da

smatra da su u tom trenutku bili ministri tri najznačajnija ministarstva koja se tiču DKP-a, te da je g-din Vujović naveo da je tržište DKP-a u zemlji palo sa 40% na 2%, ne govoreći šta su uzroci takvog sunovrata, te da je nemoguće, imajući u vidu otvorenost tržišta, da DKP bude konkurentan u tom trenutku. Interesovalo ga je ko je vodio ekonomsku politiku koja je uticala na to da se dođe u takvu situaciju, kao i šta je urađeno da DKP ne dođe u ovakvu situaciju. Takođe, podsjetio je da se Odbor bavi prikupljanjem informacija i činjenica o postupanju nadležnih državnih organa, u zaštiti imovine i javnog interesa. Bio je mišljenja da su za zaštitu imovine i javnog interesa u tom trenutku bila najpozvanija ministarstva poljoprivrede i ekonomije, koja su u svom resoru imala obavezu da zaštite umovinu i državni interes u DKP-u.

Ministar poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede u trenutku uvođenja stečaja u Duvanskom kombinatu AD Podgorica, Milutin Simović, komentarišući odgovor naveo je da se pitanje koje se postavlja može jednako odnositi i na DKP i na mnoga druga preduzeća i to ne samo u Crnoj Gori, već i u regionu i na globalnoj ekonomskoj mapi, te da se pitanje može smjestiti u kontekst nasljeđa prošlosti i naslijeđenog ekonomskog koncepta i koncepta manje-više svih preduzeća koja su nasljeđe tog perioda. Naveo je da su u pitanju nekonkurentni sistemi sa neodrživim brojem zaposlenih i podsjetio da je fabrika duvana u Nišu prije privatizacije imala 3000 zaposlenih, a poslije privatizacije 350, zatim da su u pitanju i zastarjele tehnologije i konkurencija na tržištu, kao i ukupna tadašnja situacija ne samo u Crnoj Gori, već i u regionu, politička, bezbjedonosna, raspad Jugoslavije, te da je sve to ostavilo posljedice na sve industrije pa i na duvansku industriju. U odnosu na gubitak tržišta sa 40% na 2% naveo je da DKP sa zastarjelom tehnologijom i nedostatkom nivoa likvidnih sredstava nije mogao da razvije konkurentne brendove, te da su sve aktivnosti išle u pravcu da se obezbijedi perspektiva duvanskoj industriji kroz restrukturiranje duvanske industrije. Bio je mišljenja da su postavili dobar koncept, koji je podrazumijevao da se obezbijedi fabrika sa održivim brojem radnika, ne sa 800 ili 1000 kao što je bilo u jednom periodu, već sa oko 200 radnika, zatim da je potrebno obezbijediti novu tehnologiju i novu opremu. Naveo je da kada su u pitanju svi tehnološki viškovi, da je ukupan socijalni program definisan na bazi dobrovoljnosti u DKP-u.

Ministar ekonomije u trenutku uvođenja stečaja u Duvanskom kombinatu AD Podgorica, Branko Vujović, naveo je da je njegov odgovor sličan, te da bi se morali vratiti na sve ono što se dešavalo na tržištu i u ekonomiji unazad 10-15 godina, pa onda cijeliti zašto je DKP došao u tu poziciju, odnosno zašto su sva preduzeća u Crnoj Gori došla u tu poziciju, te da bi se morali vratiti na raspad Jugoslavije, na sankcije, na rat u okruženju, situaciju u privredi, situaciju u bankama, mogućnost da država iz svog potencijala rješava pitanja i KAP-a i Željezare i drugih preduzeća, pa i DKP-a. Ukazao je da treba obezbijediti finansijska sredstva za nove brendove, za novu opremu, sredstva za smanjenje broja radnika i u takvim uslovima biti konkurentan u velikim sistemima koji su se pojavili u neposrednom okruženju kao što su „Filip Moris“, „Britiš tabako“ i firme koje su kupile duvansku industriju u neposrednom okruženju, te da u tako otvorenom tržištu Duvanski kombinat treba da bude konkurentan i sa proizvodima i sa cijenama i sa svim ostalim uslovima prodaje da bi ostao na tržištu. Na kraju je zaključio da se tada, kao i sada, bez novog investitora koji ima potencijal i mogućnost prvo investicija, pa i plasmana na nova tržišta sa novim brendovima, ne može opstati u narednom periodu.

Poslanik Goran Tuponja, komentarišući odgovor naveo je da je DKP prodat za oko 13 miliona, a da je potrebno 16 miliona eura za preseljenje Novog duvanskog kombinata, te da je dio novca od prodaje utrošen na „penale” zbog kašnjenja sa preseljenjem. Iskazao je stav da dobar investicioni plan uvijek nađe novac, te da bi podržao takav tip zaduživanja. Takođe, postavio je pitanje g-dinu Gvozdenoviću, interesovalo ga je da li je, po njegovom mišljenju, izvršena određena favorizacija, imajući u vidu činjenicu da je mimo onoga što je bilo raspisano u javnom tenderu jedini ponuđač „Zetogradnja” DOO Podgorica dostavila i neke svoje posebne uslove, te da su na taj način eliminisani eventualni drugi ponuđači koji nijesu bili upoznati sa istim prilikom javnog tendera.

Ministar uređenja prostora i zaštite životne sredine u trenutku uvođenja stečaja u Duvanskom kombinatu AD Podgorica, Branimir Gvozdenović, naveo je da su to činjenice sa kojima su svi raspolagali koji su bili zainteresovani za kupovinu navedenog prostora. Ukazao je da je tada bio u pripremi prostorni plan Opštine Podgorica, koji je vrlo precizno u svojim programskim zadacima definisao da će navedeno urbano jezgro biti potpuno drugačije, te da svaki ozbiljan investitor koji ulaže visok iznos finansijskih sredstva radi razne analize, te da se iz analize stanja programske i planske dokumentacije moglo vidjeti da će navedeni lokalitet dobiti potpuno novu valorizaciju. Istakao je da su svi zainteresovani mogli da dođu do informacije, te sa su iste javne, odnosno da je Program uređenja prostora grada javan dokument.

Poslanik Goran Tuponja, komentarišući odgovor naveo je da je upitno postojanje Sporazuma na kojem je insistirala „Zetogradnja” DOO, imajući u vidu navode g-dina Gvozdenovića. Takođe, naveo je da treba povući paralelu sa urbanističkim planom vezanim za Kraljičinu plažu, kada je investitoru, takođe, obećano da će još 2007. godine biti urađena projektno prostorna dokumentacija, te da po njegovim saznanjima, osam godina kasnije, plana još uvijek nema.

Poslanik Milorad Vuletić, podsjetio je na, do sada, održane sjednice Anketnog odbora i iskazao stav da su u predstečajnom postupku, na bazi dobijenih informacija, sve radnje urađene maksimalno kvalitetno i dobro po radnike, te da su njihovi zahtjevi ispunjeni u roku. Takođe, podsjetio je da je Anketni odbor dobio odgovore i u vezi stečajnog postupka u DKP-u i da je isti sproveden u skladu sa Zakonom o insolventnosti privrednih društava i Zakonom o stečaju. Podsjetio je i na uzimanje izjava od bivšeg gradonačelnika Podgorice i predstavnika kompanije „Zetogradnja” DOO, te da je 1990. godine izvršena revizija generalnog urbanističkog plana Titograda, koja je jednoglasno podržana, i da je istom predviđeno izmještanje kompletne industrijske zone, lijeve i desne obale Morače, kao i da je 2012. godine određena lokacija. Ukazao je i da su dobijeni odgovori zašto još uvijek DKP nije dislociran. Takođe, podsjetio je i na izjave lica na današnjoj sjednici o ulozi Vlade u vezi sa dešavanjima u DKP-u, kao i da je, po njegovom mišljenju, urađeno puno, imajući u vidu da je očuvano biće industrije duvana u Crnoj Gori i dio imovine kroz proizvodnu opremu kao preduslov za dalji nastavak proizvodnje, te da je obezbijedeno 26.000 m² za izgradnju fabrike. Ineresovalo ga je da li je od prodaje imovine DKP-a značajan dio sredstava utrošen za kamate i zakup, i da li se navedeno moglo izbjeći, kao i da li je Budžet oštećen za taj iznos i da li su se ta sredstva mogla iskoristiti za izmještanje fabrike na novu lokaciju. Drugo pitanje odnosilo se na visinu duga DKP-a od preko 30 miliona eura i kako je do toga došlo.

Ministar poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede u trenutku uvođenja stečaja u Duvanskom kombinatu AD Podgorica, Milutin Simović, u odnosu na pitanje koje se odnosilo na kamate, ukazao je da je, upoznavajući se sa sadržajem Ugovora o kupoprodaji, „Zetagrađanja“ DOO za angažovana sredstva kupca, odnosno za avansno uplaćena sredstva do momenta oslobađanja lokacije, ista nudila po kamati od 8% i da je to bila alternativa u odnosu na kredit koji je DKP trebao uzeti kod neke od banaka u Crnoj Gori, kako bi se realizovao socijalni program itd. Ukazao je da od Centralne banke Crne Gore dobio informaciju da je u 2009. godini kamata iznosila 9,38%, u 2010. godini 9,63% i u 2011. godini 9,69%. Takođe, iskazao je stav da kamata od 8% nije bila „zeleniška“, te da je za oko 25% bila niža u odnosu na tržišne bankarske uslove i da se, po tom osnovu, uštedjelo oko 550 hiljada eura.

Ministar ekonomije u trenutku uvođenja stečaja u Duvanskom kombinatu AD Podgorica, Branko Vujović, u odnosu na pitanje da li je Budžet oštećen i da li se moglo izbjeći plaćanje zakupnine, ukazao je da, u slučaju da su postojala sredstva, onda ne bi bilo potrebe za trošenjem oko sedam miliona eura, od oko 13 miliona eura koliko je prodajna cijena i da ne bi postojao trošak kamata, ali i ukazao da u slučaju da je DKP likvidiran, postojala bi potreba za izdvajanjem još oko 2,8 miliona eura za oko 200 preostalih radnika. U vezi sa dugovima DKP-a ukazao je da isti potiču iz ranijeg perioda, i da u periodu 2002-2003. godine kada su se desili poremećaji na tržištu i ulazak „velikih igrača“ na tržište u okruženju, gdje je značajnu poziciju imao DKP, nastaju dugovi, ne samo u DKP-u, već i ostalim kolektivima, te da se iz poslovnih knjiga DKP-a može vidjeti koliko dugo traju problemi u poslovanju. Takođe, ukazao je na primjer da je ulaskom kompanije „Filip Moris“ na tržište Srbije, skoro nemoguće bilo plasirati proizvode DKP-a na to tržište, te da su takve tržišne okolnosti uslovljavale stvaranje gubitka u DKP-u godinama.

Poslanik Velizar Kaluđerović, podsjetio je na zadatak i nadležnosti Anketnog odbora i postavio pitanje g-dinu Simoviću, kao tada resornom ministru za DKP. Interesovalo ga je da li je, uzimajući u obzir da je stečajni upravnik nekoliko dana nakon što je stupio na dužnost donio odluku o prodaji nepokretne imovine DKP-a, prije donošenja takve odluke imao konsultacije sa njim kao resornim ministrom, da bi se napravila strategija o tome šta dalje ako se realizuje odluka o prodaji nepokretnosti, i da li mu je kao ministru bilo poznato da je DKP najavio Plan reorganizacije i da li je upozoren da je, Zakonom o insolventnosti privrednih društava zabranjena prodaja imovine sve dok stečajni sud ne odluči o sudbini Plana reorganizacije i kakva je u vezi sa navedenim bila „izlazna strategija“ kada su donošene odluke.

Ministar poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede u trenutku uvođenja stečaja u Duvanskom kombinatu AD Podgorica, Milutin Simović, iskazao je očekivanje da će se Anketni odbor kretati u okviru ovlašćenja i nadležnosti, kao i iznio stav da Anketni odbor radi mimo Zakona o parlamentarnoj istrazi jer se, po njegovom mišljenju, otvaraju pitanja u vezi kojih su u toku sudski postupci (četiri) a da jedan već ima epilog prvostepene sudske odluke u Privrednom suda, a sada je na Apleacionom sudu, a odnosi se na DKP, Novi duvanski kombinat i manjinske akcionare, gdje je donešena presuda Privrednog suda i ostvaren zahtjev za poništenje Ugovora o kojem se raspravlja na današnjoj sjednici Anketnog odbora. Odgovorio je da je, u skladu sa Zakonom o insolventnosti privrednih društava, kao član Vlade i ministar poljoprivrede,

vodoprivrede i šumarstva, bio u posjedu određenih obavještenja kojim je tada stečajni upravnik obavještavao, ne resornog ministra, već Vladu kao predstavnika povjerioca. S tim u vezi naveo je da je stečajni upravnik tada najavio i poslao obavještenje: stečajnom sudiji, izvršnom direktoru DKP-a, Ministarstvu finansija, štampariji „Obod“, kartonaži, Elektroprivredi Crne Gore, Upravi carina, „Vodovod i kanalizacija“ Podgorica, Crnogorskom fondu za solidarnu stambenu izgradnju, Lovćen osiguranju, namjeru da putem javnog tendera izvrši hitnu prodaju imovine stečajnog dužnika uz obavještenje o početnoj cijeni. Takođe, naveo je da je u Službenom listu crne Gore vidio obavještenje o prodaji i oglas u jednom od medija, kao i odluku, kroz obavještenje od 15. juna 2010. godine, u kojem je navedeno da je donio odluku da proda imovinu DKP-a ponuđaču po kupoprodajnoj cijeni od 13,216 miliona eura sa obrazloženjem ponude, i da je o navedenom obaviješten kao predstavnik povjerilaca. Ukazao je da je stečajni upravnik obavijestio Ministarstvo poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva o određenim segmentima koji su vezani za opis djelatnosti Ministarstva, gdje se govori o određenim elementima Ugovora, a koji se tiču roka za dislokaciju DKP-a. Naveo je i da je na dvije sjednice Vlade Crne Gore bio upoznat sa situacijom vezanom za DKP i to, 24. juna 2010. godine (gdje je donešena odluka o formiranju radne grupe o kojoj je govorio ministar Gvozdenović) i 1. jula 2010. godine (na kojoj su donešeni određeni zaključci koji su se odnosili na obaveze Vlade, a da u odnosu na Ugovor stoji konstatacija da se Vlada upoznala sa istim). Takođe, ukazao je da komunikacija koja je obavljena ima, iza sebe, jasno ostavljene pisane tragove i da se odvijala u skladu sa zakonskom procedurom.

Poslanik Velizar Kaluđerović, naveo je da je iz odgovora razumio da stečajni upravnik prethodno nije konsultovao ministra poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva, o odluci da pristupi prodaji nepokretne imovine DKP-a. Ukazao je da je ministar morao biti upoznat sa članom 31 stav 3 Zakona o insolventnosti privrednih društava. Takođe, komentarisao je raniji odgovor g-dina Simovića, i ukazao da se ne govori o „zelenaškim kamatama“ već o „zelenaškom ugovoru“, i naveo da je u javnom prikupljanju ponuda uslov bio cijena, koja je niža 285.000 eura, od one koju je stečajni upravnik prijavio Vladi i ostalim najvećim povjericima, te da je ukazano da je to početna cijena i da će se imovina staviti na raspolaganje nakon 22 mjeseca. S tim u vezi naveo je i da svi oni koji u bili zainteresovani morali su da uzmu obzir ta 22 mjeseca a Ugovorom je definisano da svaki iznos takve cijene bude okamaćen sa 8% dok se imovina ne preda, što je, po njegovom mišljenju nezamislivo. Drugo pitanje odnosilo se na komentar činjenice da je stečajna uprava odstupila od Plana reorganizacije kojim je prvenstveno predviđena proizvodnja domaćeg, sopstvenog, brenda cigareta i da se prešlo na, skoro u potpunosti, proizvodnju inostranog brenda i da li se g-din Simović bavio činjenicom da je cijena, koja je ugovorena za inostrani brend višestruko niža od cijene koštanja, kao i kako komentariše da je u avgustu i septembru, inostranom kupcu, isporučeno 230 tona cigareta po ugovoru i da to još nije plaćeno, a zaposlenima više mjeseci nijesu isplaćene zarade.

Ministar poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede u trenutku uvođenja stečaja u Duvanskom kombinatu AD Podgorica, Milutin Simović, sa aspekta svog iskustva iskazao je ubjeđenje da je stečajni upravnik korektno, efikasno, odgovorno i u skladu sa zakonom koji ga je obavezivao, sprovodio stečajni postupak, i ukazao da to nije samo stvar njegovog utiska, već da o tome postoji sudska odluka, koja govori o postupanju stečajnog upravnika. Ukazao je da nije njegova obaveza bila da bude upoznat sa članom 31 stav 3 Zakona o insolventnosti privrednih društava,

ali da je na bazi informacija i donešene sudske odluke, razumio da je stečajni upravnik ispoštovao ono što su bili obavezujući elementi iz Zakona o insolventnosti privrednih društava. U vezi sa Planom reorganizacije, odnosno pitanje koje se odnosi na narušavanje istog tako što su se proizvodili strani, a ne domaći brendovi, kako je definisano Planom reorganizacije, ukazao je da ti elementi interesovanja nijesu bili u vremenu njegovog funkcionisanja kao resornog ministra i ukazao da to nije predmet njegove odgovornosti. Takođe, iskazao je mišljenje da su odluke koje su tada donešene, donešene u skladu sa zakonima, u korist duvanske industrije i zaposlenih. Bio je mišljenja da je bolje što se proizvodilo, imajući u vidu podatke koje je u prethodnim odgovorima saopštio. Iskazao je očekivanje da će se uspjeti naći partner kako bi se nastavila proizvodnja.

Poslanik Velizar Kaluđerović, naveo je da je, nažalost, broj kooperanata DKP-a sveden na oko 60. U odnosu na podatak da su od DKP-a, od uvođenja stečaja, prihodi od akciza iznosili manje od pet miliona eura i iznio podatak da je od uvođenja stečaja u DKP-u proizvedeno preko 200 miliona paklica cigareta, te da je to npr. realizovano na domaćem tržištu, prihodi od akciza iznosili bi oko 150-200 miliona eura. Pitanje bivšem ministru ekonomije, Branku Vujoviću, odnosilo se na to kada je završen projekat za fabriku duvana na novoj lokaciji i da li su te aktivnosti započete i završene blagovremeno kako bi se odgovorilo ranije ugovorenoj obavezi za oslobađanje lokacije u roku od 22 mjeseca od zaključivanja Ugovora o kupoprodaji.

Ministar ekonomije u trenutku uvođenja stečaja u Duvanskom kombinatu AD Podgorica, Branko Vujović, odgovorio je da nema preciznu informaciju kada je završen projekat i ukazao da je, kada se ušlo u proceduru javnog oglašavanja za prodaju akcija 2012. godine, postojao Novi duvanski kombinat i da je Glavni grad, sa porjektnom, komunalnom i ukupnom infrastrukturuom, bio učesnik u kapitalu oko 30%, odnosno oko 2 miliona eura, kao i da kada je to uzela Tenderska komisija da radi, je sve navedeno bilo završeno.

Poslanik Velizar Kaluđerović, drugo pitanje odnosilo se na to šta je izlazna strategija Vlade i Savjeta za privatizaciju i kapitalne projekte, imajući u vidu činjenicu, da je proizvodnja i dalje na istom mjestu i da je istekao rok za dislokaciju, kao i činjenicu da će novi vlasnik, kako je Anketni odbor obaviješten, još godinu dana tolerisati izmiještanje fabrike, odnosno, da li će se obezbijediti da se ne ugasi proizvodnja duvana, a da se ne uđe u veliki rizik da kupac lokacije pokrene tužbu za naknadu štete.

Ministar ekonomije u trenutku uvođenja stečaja u Duvanskom kombinatu AD Podgorica, Branko Vujović, naveo je da je alternativa za odlaganje bila da se ugasi proizvodnja i da bi u toj situaciji dobili 13,216 miliona eura, koji bi bili utrošeni na socijalni program i dio koji bi bio utrošen za preostale radnike, te da bi u Budžetu ostalo oko 2,5 miliona eura i sa tim ne bi moglo biti izvršeno preseljenje fabrike. Ukazao je da je investicija za izgradnju nove fabrike DKP-a, na predviđenoj lokaciji, zahtjevna i da se može realizovati uz pomoć investitora i iskazao mišljenje da nije dovoljno imati samo investiciju, već da je potreban partner koji ima nove brendove i nova tržišta. Takođe, iskazao je mišljenje da je proizvodnju moguće izmjestiti i na neku drugu lokaciju, koja bi bila manje zahtjevna od predviđene, a sve u cilju očuvanja industrije duvana i ukazao da je vrlo neizvjesna budućnost duvanske industrije ukoliko se ne nađe investitor.

Poslanik Velizar Kaluđerović, bio je mišljenja da je bilo logično da se sa „Zetogradnjom“ DOO, koja je građevinska firma, napravio ugovorni odnos da se dio kupoprodajne cijene odredi za izgradnju nove proizvodne hale DKP-a i obezbjeđenje dislokacije.

Ministar ekonomije u trenutku uvođenja stečaja u Duvanskom kombinatu AD Podgorica, Branko Vujović, ukazao je da je bilo moguće napraviti takav ugovor, ali da onda ne bi bilo sredstava za rješavanje socijalnog programa i viška radnika.

Poslanik Velizar Kaluđerović, u komentaru ukazao je da se Vlada na sjednici od 2. aprila 2015. godine, ponovo bavila socijalnim programom i opredijelila oko 3,8 miliona eura za te namjene. U pitanju ministru Gvozenoviću, uzimajući u obzir da je 12. jula 2010. godine, potpisao Sporazum o urbanističkoj razradi lokaliteta DKP-a, interesovalo ga je da li je u trenutku potpisivanja Sporazuma znao, s obzirom da u članu 7 Sporazuma stoji da je isti preduslov za zaključenje Ugovora o kupoprodaji imovine DKP-a, da je navedeni Ugovor zaključen 21. juna 2010. godine i da li je znao, imajući u vidu sjednicu Vlade koja je održana 24. juna 2010. godine na kojoj su razmatrane verzije Predloga ugovora o kupoprodaji i Predlog sporazuma, da je Ugovor o kupoprodaji zaključen tri dana ranije.

Ministar uređenja prostora i zaštite životne sredine u trenutku uvođenja stečaja u Duvanskom kombinatu AD Podgorica, Branimir Gvozdenović, ukazao je da je Vlada na sjednici od 24. juna 2010. godine, raspolagala informacijom o stečajnom postupku, Ugovorom o kupoprodaji i Predlogom sporazuma i da je tada formirala radnu grupu koju su činili predstavnici Glavnog grada i pet resornih ministarstava, a koja je trebala da interveniše u odnosu na određena rješenja koja su bila predviđena Sporazumom. Takođe, ukazao je da je Vlada na sljedećoj sjednici, nedelju dana kasnije, formalno se upoznala sa Ugovorom i potpisala Sporazum, jer se smatralo da se na taj način stvaraju uslovi za realizaciju posla, i u skladu sa navedenim ga ovlastila da potpiše Sporazum. Ukazao je da je Sporazum u potpunosti realizovan, u rokovima koji su bili nešto duži od definisanih. Takođe, podsjetio je na zaključake Vlade.

Poslanik Velizar Kaluđerović, podsjetio je da je na sjednici Vlade razmatran Predlog ugovora i Predlog sporazuma, a da je Ugovor zaključen tri dana ranije, i ponovio da je u članu 7 Sporazuma navedeno da je Sporazum preduslov za zaključenje Ugovora o kupoprodaji, takođe, ukazao da je trebalo voditi računa o odredbi o neispunjenju obaveza iz kupoprodajnog ugovora, a kojom se kaže – u pogledu neispunjenja obaveza iz Ugovora o kupoprodaji DKP-a prema „Zetogradnji“ DOO ovaj Sporazum kroz date garancije Vlade i glavnog grada ima dejstvo i karakter ugovora o pristupanju dugu u punom obimu prava i obaveza utvrđenih Zakonom o obligacionim odnosima. Takođe, ukazao je da DKP nije ispunio obaveze i ukazao da će adresa za ispunjenje tih obaveza biti Vlada i Glavni grad, što se po njegovom mišljenju može mjeriti milionima eura ukoliko se uzme u obzir sudska praksa i primjer tzv. „Limenke“, koja je skoro pet puta manja od lokacije DKP-a.

Poslanik Aleksandar Damjanović, postavio je pitanje ministru Gvozdenoviću, da li je imao saznanja da će određene pretpostavke za zaključivanje Ugovora biti završene, a završene su glasanjem u Skupštini Glavnog grada, kada je utvrđen plan, nakon dvije godine, te šta bi se desilo, u kontekstu Ugovora i Sporazuma, da Skupština Glavnog grada nije zaokružila postupak koji je započet i na bazi procjene kompanije koja je u taj posao ušla, ostao nezavršen.

Ministar uređenja prostora i zaštite životne sredine u trenutku uvođenja stečaja u Duvanskom kombinatu AD Podgorica, Branimir Gvozdenović, u odgovoru na postavljeno pitanje naveo je da je 2008. godine počela izrada prostorno urbanističkog plana Podgorice, gdje je bilo precizno definisano kako će se rješavati dio koji je vezan za industrijske zone i urbanizaciju grada itd. i da je bila izvjesna sudbina urbanog jezgra grada na predmetnom prostoru. Ukazao je na član 5 i 9 tačaka Sporazuma, a na kojima se već bilo početo sa radom. Takođe, pretpostavio je da kada se raspravlja o planskim dokumentima u lokalnim samoupravama isti, ukoliko nema nekog posebnog razloga, se usvajaju i naveo da se dosta rješenja donosi glasanjem više političkih struktura u lokalnim parlamentima, te da nije razmišljao o tome da bi neko mogo odbiti takvo plansko rješenje, ako je na isto prethodno dobijeno 15-ak mišljenja resornih sekretarijata. Takođe, podsjetio je na član 5 tačka 5 i 6 Sporazuma i da se realizacija mora izvršiti u skladu sa nadležnostima opštine i države, ali sve u skladu sa Zakonom o uređenju prostora i izgradnji objekata. U slučaju da plan nije izglasan, naveo je da bi se morali produžiti određeni rokovi i djelovati u skladu sa zakonom.

Poslanik Aleksandar Damjanović, u komentaru na odgovor, iskazao je stav da je možda svaka kompanija, zainteresovana za kupovinu imovine DKP-a, mogla imati saznanje o početku stvaranja uslova za urbanizacijom predmetnog područja, ali i da nije svaka kompanija, koja je mogla biti zainteresovana, imala garancije da će to biti urbanizovano na način na koji je to naknadno definisano. Konstatovao je da je Sporazum, koji je uslijedio nakon potpisivanja Ugovora, izmijenio prvobitne uslove prodaje imovine i naknadno uvećao istu i omogućio da se posao završi na način na koji je završen. U pitanju bivšem ministru ekonomije Branku Vujoviću, kao članu Tenderske komisije, interesovalo ga je, imajući u vidu informaciju stečajnog upravnika koja je dostavljena Savjetu za privatizaciju i kapitalne projekte a čiji je sastavni dio i potvrda gdje se daje saglasnost za knjiženje prava svojine u korist kupca, da li je u saznanju da je za višemilionski vrijedno zemljište na kojem se nalazi DKP-a, shodno Zakonu o svojinsko-pravnim odnosima, dostavljeno mišljenje Savjeta za privatizaciju i kapitalne projekte ili Privrednog suda Crne Gore, da je plaćena tržišna naknada kako bi se ovo zemljište moglo uknjižiti u imovinu „Zetogradnje“ DOO.

Ministar ekonomije u trenutku uvođenja stečaja u Duvanskom kombinatu AD Podgorica, Branko Vujović, naveo je da nije siguran da takva odluka Savjeta za privatizaciju i kapitalne projekte postoji i ukazao na mogućnost da odgovor dostavi u pisanoj formi nakon provjere. Podsjetio je da je princip rada Savjeta, da zaštitnik imovinsko pravnih odnosa, odnosno radna grupa podnese informaciju. S obzirom da se radi o plaćanju kroz stečaj, bio je mišljenja da za navedeno nema smetnji s obzirom da je u postupku javnog oglašavanja plaćena cijena. U vezi sa oslobađanjem prostora, ukazao je da je to predviđeno Sporazumom i da dva objekta ostanu dalje u funkciji održavanja proizvodnje, a da se ostali mogu staviti na raspolaganje kupcu, koji je, po njegovom mišljenju, vrlo korektan, imajući u vidu, kako prekoračene, tako i nove date rokove.

Poslanik Aleksandar Damjanović, podsjetio je da je tada dobijena procijenjena vrijednost zemljišta i da se u procjeni procjenitelja pravi jasna distinkcija između tržišne i procijenjene vrijednosti. Takođe, podsjetio je da je u skladu sa članom 50 Poslovnika Skupštine Crne Gore, od predsjednika Privrednog suda zatražio informaciju da li je Privredni sud tokom postupka donio mišljenje u skladu sa članom 419 Zakona o svojinsko-pravnim odnosima. Drugo pitanje

bivšem ministru ekonomije, odnosilo se na Novi DKP, imajući u vidu podatak da je neophodno oko 16 miliona eura za preseljenje DKP-a na novu lokaciju, zašto su se, ako je takvo saznanje postojalo u momentu potpisivanja, kroz Ugovor definisale odredbe za koje se znalo da se ne mogu ostvariti, što je rezultiralo plaćanjem penala „Zetogradnji“ DOO. Takođe, iznio je podatak da je 2011. godine, odlukom Vlade i aktima stečajnog upravnika prenešeno na poslovne objekte i opremu Novog DKP-a 5,057 miliona eura kao nenovčani ulog, tužene, države Crne Gore. Postavio je pitanje kako se gleda na situaciju da se aktom Vlade ili stečajne uprave „izvuče“ imovina, koja je i dalje imovina manjinskih akcionara (48,8%) i prebaci na imovinu Novog DKP-a, i da li smatra da su manjinski akcionari DKP-a oštećeni u tom poslu.

Ministar ekonomije u trenutku uvođenja stečaja u Duvanskom kombinatu AD Podgorica, Branko Vujović, u odnosu na cifru od 16 miliona eura ukazao je da je ista njegova procjena na bazi iskustva i da je sama vrijednost projekta oko 12 miliona eura i odgovorio da pretpostavlja da se u momentu prodaje nije mogla znati vrijednost projekta i da tu informaciju nema. U vezi sa iznosom od 5,057 miliona eura ukazao je da je to imovina stečajne mase, koju je država dobila kao najveći povjerilac, a ne kao vlasnik 51% akcija i da je to nesporno.

Poslanik Aleksandar Damjanović, podsjetio je da je oko 2,5 miliona eura bila imovina manjinskih akcionara i da su ostali bez nje. Interesantnim je ocijenio da država kao najveći povjerilac, shodno dugovanjima i ostalom, nije pokrenula stečajni postupak u DKP-u već je to uradila FC Distribucija (kao kod „Solane“ i još nekih subjekata). Pitanje bivšem ministru poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva Milutinu Simoviću, odnosilo se na to s kojim zakonskim osnovom i na osnovu kojeg akta Vlade je preuzeo na sebe da obeća odricanje Vlade od svojih potraživanja u korist sprovođenja pretpostavki za socijalni program.

Ministar poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede u trenutku uvođenja stečaja u Duvanskom kombinatu AD Podgorica, Milutin Simović, u odgovoru je naveo da je bilo puno sastanaka i da je pogledao zapisnike sa onih sastanaka sa kojih su zapisnici sačinjeni, kao i da je upoznat da se Anketni odbor u svom radu bavio temama koje se tiču zapisnika. Ukazao je da je predstavnik Vlade na to reagovao i dao prigovor na ročištu u novembru 2010. godine, kada je dužnik u Planu reorganizacije unio otpis potraživanja, nakon čega je uslijedila promjena Plana reorganizacije. Naveo je da je stav Vlade prema svojim potraživanjima bio utemeljen u Zakonu o budžetu od 7. avgusta 2008. godine, gdje je članom 14 definisano da Ministarstvo finansija može odložiti naplatu poreskih i neporeskih potraživanja koja pripadaju budžetu države, odobriti plaćanje u ratama i kapitalizovati poreska i neporeska potraživanja za namjene regionalnog razvoja, restrukturiranje privrednih subjekata, kao i za druge namjene. Ponovio je da se radilo o odlaganju jer se radilo o restrukturiranju jednog važnog privrednog subjekta. Podsjetio je na zaključke Odbora direktora DKP-a sa sastanka (20. januar. 2010. godine) kojem su prisustvovali direktori državnih fondova, kao predstavnici vlasnika, gdje su zaključci bili povod obraćanja predsjednika Odbora direktora u daljoj komunikaciji sa Vladom, te da se u zapisniku nigdje ne pominje otpis potraživanja, već se pominje planska dokumentacija i da se kroz zaključak 7 vidi koncept rješavanja problema gdje se pominje nova fabrika na novoj lokaciji i ambicija svih za održavanjem nastavka proizvodnje, kao i zahtjev sindikata nakon zapisnika u kojem se navodi „napominjemo da je na sastanku detaljnije razrađena obaveza Glavnog grada itd i raspoloženja većinskog vlasnika o sudbini nagomilanog duga“, te da se termin „raspoloženje“ ne može smatrati odlukom. Podsjetio je i na sastanak od 29. januara 2010.

godine, koji je organizovao gradonačelnik Glavnog grada, i zapisnik sa istog koji nije potpisan od učesnika sastanka i da u istom stoji da je 2. februara 2010. godine Glavni grad donio odluku o pristupanju izradi urbanističkog plana, i da je njegovim učešćem na tom sastanku ukazao da postoji potreba za uključivanjem svih subjekata u cilju iznalaženja rješenja za prevazilaženje problema i da je ministar Simović obavijestio da je Vlada na sjednici, prethodnog dana, opredijelila iznos od 310 hiljada eura za isplatu dvije plate zaposlenih i da će resorni ministri naći mehanizam za isplatu tih sredstava, u skladu sa elementima koji su definisali program državne pomoći. Takođe, podsjetio je da u tom zapisniku stoji konstatacija da su potraživanja Vlade od DKP-a preko 30 miliona eura, kojih se Vlada odriče u cilju rješavanja postojećih problema u DKP-u, koju je smatrao spornom kad je pogledao i da navedeno nije zapisnik već teze sa sastanka. Podsjetio je i na sljedeći sastanak sa kojeg je sačinjen zapisnik, koji su potpisali: potpredsjednik Vlade, ministar poljoprivrede, gradonačelnik glavnog grada, direktor fonda PIO, direktor Fonda za zapošljavanje, direktor Fonda za razvoj, dva savjetnika potpredsjednika Vlade, predsjednik i član Odbora direktora DKP-a i izvršni direktor DKP-a, i da se u istom ne pominje otpisivanje potraživanja Vlade, te da je osnovna poruka zapisnika, održivi nastavak proizvodnje, nova fabrika na novoj lokaciji, zatim da se broj radnika smanji za polovinu i obezbijedi socijalni program od 12 hiljada eura i zaostale obaveze prema radnicima, sa obavezom isplate na 30. jun 2010. godine, nakon prodaje imovine. Na kraju podsjetio je i na zapisnik sa sastanka u vezi „Duvankomerca“, od 19. februara 2010. godine, kada je prekinut štrajk, kojem su prisustvovali: ministar ekonomije, ministar poljoprivrede, predsjednik Privrednog suda, stečajni upravnik, predsjednik Odbora direktora, izvršni direktor DKP-a, predstavnici sindikalne organizacije Duvankomerca – Dejan Bojović, Žarko Knažević i Miodrag Vujošević. Podsjetio je i na elemente zapisnika: dvije plate od prodaje imovine – urađeno, otpremnine iz budžeta za radnike „Duvankomerca“ DOO u iznusu od 1926 eura – urađeno, data saglasnost da se dio imovine „Duvankomerca“ od 7.000 m² proda u sklopu ukupne prodaje imovine DKP-a i da se obezbijedi socijalni program za radnike „Duvankomerca“ DOO, te da je u tom dijelu bilo dosta problema u komunikaciji sindikata DKP-a i sindikata „Duvankomerca“. Takođe, podsjetio je da u zapisniku piše da će se Vlada odreći svojih potraživanja u korist stvaranja pretpostavki za pravedan socijalni program (tačka 5 zapisnika), ne definišući model odricanja od svojih potraživanja u smislu odlaganja i da je konačni epilog sudbine potraživanja dat na ročištu gdje je predstavnik Vlade ukazao da nema otpisa potraživanja i da može doći samo do odlaganja potraživanja.

Poslanik Aleksandar Damjanović, u komentaru na dati odgovor, podsjetio je da je predsjednik Odbora direktora DKP-a, dostavio Anketnom odboru tri zapisnika-memoranduma i ukazao da sa sastanka koji je nepotpisan, a kojem je prisustvovao tadašnji ministar poljoprivrede, Milutin Simović, kao jedini predstavnik Vlade, je definisano da su potraživanja Vlade prema DKP-u preko 30 miliona eura i da će ih se Vlada odreći u cilju rješavanja postojećih problema, te da uprkos tome što zapisnik sa sastanka nije potpisan ne stoji, takođe, ni primjedba. U komentaru na zapisnik sa drugog sastanka od 19. februara 2010. godine, ukazao je da su prisustvovali ministar poljoprivrede i ministar ekonomije, i da je u istom u tački pet, prije nego što je FC Distribucija uvela stečaj, definisano da će se Vlada odreći svojih potraživanja u korist stvaranja pretpostavki za pravedan socijalni program, što je, po njegovom mišljenju, bilo nezakonito jer Zakon o budžetu to ne dopušta. Takođe, ukazao je da je ministar morao biti u saznanju da je nemoguće da se Vlada odrekne svojih potraživanja i da kao predstavnik Vlade na sastanku, nije

smio prihvatiti tu obavezu (bivši ministar ekonomije Branko Vujović, ukazao je da se to odnosilo na obaveze za socijalni program). Poslanik Damjanović iskazao je mišljenje da je Vlada stvorila pogrešne pretpostavke, koje nijesu u skladu sa Zakonom o budžetu, i da je na bazi istih odrađen stečaj i Plan reorganizacije, koji je na volšeban način na dan kada je u Sudu donijeto rješenje da je prihvaćen i da je, „tehničkom“ ispravkom, vraćen na zakonite osnove. Iskazao je dilemu da je pitanje, ko bi ušao u stečajni postupak i kakav bi bio plan reorganizacije, da tada nije obećavano da će se otpisati 30 miliona eura. Takođe, interesovalo ga je da li je, bivši ministar poljoprivrede, zadovoljan sprovođenjem Plana reorganizacije naročito sa aspekta da je godišnji gubitak poslovanja DKP-a, sa firmama sa off shore destinacija, oko milion eura, što je stvorilo nove obaveze za državu.

Ministar poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede u trenutku uvođenja stečaja u Duvanskom kombinatu AD Podgorica, Milutin Simović, podsjetio je da u zapisniku od 19. februara 2010. godine, na kojem su bili predstavnici sindikata, stoji da će se Vlada odreći svojih potraživanja u korist stvaranja pretpostavki za pravedan socijalni program, kao i da u odnosu na ispravku Plana reorganizacije ne stoji konstatacija da je to urađeno na volšeban način, imajući u vidu ročište od 2. novembra 2010. godine gdje su bili pozvani predstavnici povjerilaca i gdje je predstavnik Vlade dao primjedbu i da se Vlada ne odriče potraživanja. U odnosu na pitanje vezano za Plan reorganizacije iskazao je mišljenje da je isti u periodu od novembra 2010. godine do danas, dao direktne i indirektne efekte sa kojima se mora biti zadovoljan i naveo da je: 6,5 miliona eura isplaćenih plata za radnike, 4,5 miliona eura za akcize, 2,5 miliona eura plaćenog PDV-a, 1,5 miliona eura isplaćenih uzgajivačima duvana, 18 miliona eura deviznog priliva i 14,6 miliona eura prihoda na domaćem tržištu i da je sprovođenjem ovakvog plana stvorena pretpostavka za perspektivu duvanske industrije u Crnoj Gori.

Poslanik Aleksandar Damjanović, u komentaru na odgovore, naveo je da su efekti realizacije Plana reorganizacije rezultirali time: da je sada obaveza DKP-a veća nego na početku sprovođenja Plana reorganizacije; da DKP nema svoje zemljište i imovinu; da nije izgrađen Novi Duvanski kombinat na novoj lokaciji niti ima pretpostavki da se to završi; i da DKP radi i pravi godišnji gubitak od oko milion eura. Ukazao je i da ako se navedeno dovede u kontekst socijalnog programa i imajući u vidu informaciju Ministarstva poljoprivrede i ruralnog razvoja, odnosno, ministra Petra Ivanovića, koja je razmatrana na Vladi i u kojoj se navodi da je Plan reorganizacije izvršen svega 52% i da je kupoprodajna cijena ostvarena u iznosu nešto većem od pola cijene koja je ugovorena, može se doći do zaključka o tome kakvi su efekti sprovođenja Plana reorganizacije. Iskazao je očekivanje da će se pronaći „krivci“ za ovakav posao. U odnosu na izjavu poslanika Milutina Simovića, da je ova parlamentarna istaga nezakonita i da Anketni odbor ne radi po zakonu, naveo je da te tvrdnje ne stoje i ukazao na Odluku Skupštine Crne Gore o otvaranju parlamentarne istrage i izvještaj Zakonodavnog odbora u vezi sa odgovorom ministra pravde Zorana Pažina.

Poslanik Almer Kalač, imajući u vidu postavljena pitanja i dobijene odgovore, postavio je pitanje bivšem ministru poljoprivrede Milutinu Simoviću i iskazao interesovanje da li postoji interesovanje za DKP i koliko su šanse da se nađe partner imajući u vidu da je na petoj sjednici Anketnog odbora, bivši predsjednik sindikata DKP-a Nebojša Stanković, naveo da je tadašnji ministar poljoprivrede, uvijek iskazivao interesovanje za rješavanje problema u DKP-u.

Ministar poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede u trenutku uvođenja stečaja u Duvanskom kombinatu AD Podgorica, Milutin Simović, u odnosu na komentare poslanika Damjanovića, naveo je da mu je žao što Anketni odbor ne radi u punom kapacitetu. Takođe, u odnosu na postavljeno pitanje, naveo je da se interesovao kako da u saradnji sa sindikatom i menadžmentom, a kasnije i sa stečajnom upravom, nađu adekvatna rješenja za rješavanje problema. Takođe, ukazao je da je sa sindikalnom organizacijom DKP-a uvijek postojala korektna komunikacija i da se zajedničkim angažovanjem došlo do rješenja, da se sačuva duvanska industrija i riješe pitanja radnika.

Poslanik Predrag Sekulić, iskazao je mišljenje da u postupku uvođenja stečaja i postupku prodaje imovine DKP-a, nije urađeno ništa što nije bilo utemeljeno na zakonu, kao i da je postojao jasan motiv Vlade Crne Gore i Glavnog grada, a to je da se sačuva duvanska industrija u Crnoj Gori, isplate zaostala primanja zaposlenim i u punoj mjeri ispuni socijalni program. Takođe, bio je mišljenja da su planske pretpostavke za urbanističko rješenje prostora DKP-a od 44.000 m² bile stvorene mnogo ranije, imajući u vidu generalni i prostorno urbanistički plan Podgorice, kao i godišnji program rada za 2010. godinu koji su usvojili odbornici Skupštine opštine Glavnog grada i koji je jasno ukazao kako će se uređivati pomenuti prostor. Interesovalo ga je da li je nakon uvođenja stečaja i prodaje imovine DKP-a bilo primjedbi od strane sindikata na ono što je bila prodajna cijena DKP-a i da li je bilo primjedbi na, eventualno, neizvršavanje obaveza prema zaposlenim u pogledu socijalnog programa i zaostalih plata.

Ministar poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede u trenutku uvođenja stečaja u Duvanskom kombinatu AD Podgorica, Milutin Simović, podsjetio je da na medijske navode iz perioda 2009. godine: 11. januar 2009. - počeo generalni štrajk, 3. februar 2009. godine - u DKP-u juče stala proizvodnja, proteste najavili zaposleni u prodajnoj mreži, 12. septembar 2009. godine - napravite socijalni program za DKP; 9. decembar 2009. godine - kreću ulični protesti; 31. decembar 2009. godine - radnici će dočekati novogodišnju noć ispred zgrade Vlade (što se i desilo); 8. februar 2010. godine - radnici DKP-a počeli štrajk glađu; 1. mart 2010. godine - za otpremnine u DKP-u se prijavilo 239 radnika i izjave sindikata i zaposlenih - zadovoljni smo, Vlada ispoštovala sve svoje obaveze itd.

Poslanik Aleksandar Damjanović, okončao je rad osme sjednice i podsjetio da je sutra deveta sjednica Anketnog odbora na kojoj će, članovi Odbora, uzeti izjave od Vujice Lazovića, potpredsjednika Vlade za ekonomsku politiku i finansijski sistem, u trenutku uvođenja stečaja u Duvanskom kombinatu AD Podgorica i Igora Lukšića, ministra finansija u trenutku uvođenja stečaja u Duvanskom kombinatu AD Podgorica.

* * *

Sjednica je završena u 13:30 časova.

Sastavni dio zapisnika čini audio zapis sa sjednice.

* * *

Broj: 00-63-17/15-

SEKRETARIJAT ODBORA
Demir Mujević, s.r.

PREDSJEDNIK ODBORA
mr Aleksandar Damjanović, s.r.